

Šel bych ve stopách Saši a Vildy

Napadlo by z vás, že náš zlatý slavík obdivoval imitátorskou dvojici Saša a Vilda? Přiznal se k tomu ve své poslední knize KAREL GOTT.

K fotografii Saši a Vildy Karel Gott (1939–2019) napsal: „Saša a Vilda byli dva imitátoři, ke kterým jsem vzhlížel. Mistrů ve svém oboru, kteří napodobovali světové zpěváky, dokonce i celé rádiové stanice. Se svým humorem prorazili i v cizině. Kdybych neuspěl jako zpěvák, možná bych byl po jejich vzoru imitátor, kdo ví.“

Saša (Alexandr Tompich), ten menší a mrštnější, přežil svého kolegu Vildu (Viléma Kratochvíla) o mnoho let. Pátral jsem po jejich životních osudech, ale informací jsem získal málo. Kdo dneska ví, že ti dva vystupovali společně s Hanou Hegerovou a Waldemarem Matuškou v pařížské Olympii? Poznali se kdysi v pražském Haló kabaretu ještě jako sólisté a od té doby vystupovali společně v různých kabaretech, varieté a revuálních pořadech. Se svým populárním číslem »Radio-televizní international parodie« vystupovali ve dvojici téměř třicet let – v Německu, Francii, Polsku, Rakousku, Bulharsku i Rusku.

Nejvíce jsem o Sašovi a Vildovi dozvěděl z nedatovaného novinového sloupku brněnského novináře a historika Antonína (Tondy) Hančla. Z toho, co může doplnit předchozí řádky, jsem od něho vybral ještě těchto pár informací: Zatímco Saša byl rodilý Pražák, Vilda se narodil v Brně a dlouhá léta bydlel ve Znojmě. V Brně a na zájezdech po Jihomoravském kraji vystu-

povali v pořadu My dva a čas, společně s Yvettou Simonovou, Milanem Chladilem a Karlem Hálou. „V imitaci různých zvuků je Vilda nepřekonatelný,“ napsal kdysi Hančl. „Však to ocenil i Československý státní film a nabídl mu spolupráci. Ve filmu zpestřil svými zvuky pohádku o masožravé rostlině, která se jeho zásluhou stala vskutku strašidelnou.“ (*Šlo o masožravou rostlinu ve snímku režiséra Lipského z roku 1974 Adéla ještě nevěčeřela, pozn. O. S.*)

„Saša, který již v jedenácti letech hrál profesionálně ve Stavovském divadle v Praze, vhodně doplňuje svým hereckým projevem Vildovu zvukovou kulisu. Navíc je jako rtuť hbitý, svižný a s nedostiznou mimikou umí dát vystoupení svůj vzácný osobní punc,“ napsal ještě Antonín Hančl u příležitosti angažmá Saši a Vildy v brněnském varieté Rozmarýn.

Samozřejmě mě napadlo obrátit se s žádostí o nějakou informaci také na nadaci Život umělce. „Ano, Alexandr Tompich patřil mezi naše oceněné seniory,“ odpověděla mi kdysi výkonná ředitelka nadace Ing. Dagmar Hrnčířová. „Ocenění mu bylo uděleno v roce 2001, ale ani zprávu o jeho úmrtí jsme už nedostali.“

A proto díky, Karle, že jste se o těch dvou vynikajících umělcích ve své knize zmínil! Třeba se po vašem impulsu o Sašovi a Vildovi v budoucnu od někoho dozvíme víc. *Ondřej Suchý*

Kdybyste byli Karlem Gottem, kterého z této dvojice byste si chtěli zahrát?

Saša a Vilda zachyceni na snímku z výletu k Eiffelově věži. Pravděpodobně v době, kdy vystupovali v pařížské Olympii.

Foto: archiv Ondřeje Suchého (2)